

İstanbul İstanbul İçin Dizeler 1

– Lütuf VELİ · 15 Kasım 2010

Kimi can bildi kimi canan aşk içindi yüreğin.
Martılara vira dedi tiz ağlayışı küreğin.
Ölümleri varmış madem günde bencil kelebeğin
İstanbul bildim aşk ötesi manada yaşamayı

Cevvaldi bakışları Haremin ki İstanbul o.
Üşüyor evvel sensiz matem ki İstanbul o.
Haliç"te altın sarısı demin ki İstanbul o.
Aşiyanda bir demli hatıra ki İstanbul o...

Dün konstantinepoldün zira,malum işven nazın.
Koyduğu manaydın dile ,belki de bir papazın.
Duyulmuyordu Fatihden önce sesin avazın.
Şimdi bize yarsın ,İslambolum,İstanbulum...

O şehri letafetin her cerihası amade aşka.
Kahpelikler hep böyle olaydı şiiratta keşke.
Şimdilerde oynasır çengi yokuşunda şiir bambaşka
Yaşarsın bazan nadim, Fikret aşiyânında İstanbul.

İstanbul kaybettiğim manasın iklim iklim.
Müebbet yazılı orda aşk meftası aklım.
Senden azede varmı ki,olsun gülde saklım.
Şiri sultan bakiymiş saltanatın yok mu...

İstanbul bunca kelime bunca şiirat.
Letaiftir her nazarında yoksa küsürat.
Ekşisen ,eskisen de sanatında bütün tad.
Levni resmetmiş,Fuzuli hayalatındasın...

Gayrı ölmem düştüm ,görebildim ya yüzünü.
Martılardan önce sevdim dide denizini.
Esirgmemişsin bize yabancı bizini.
Gördüm,sende evliyanın seyahatındasın
